

POUTNÍK

ROČNÍK XIV
LISTOPAD 2010

„DUŠIČKY“

Vstupujeme do období tzv. „Dušiček“. Vzpomínáme na naše blízké, kteří nás předešli na věčnost. Navštívujeme hřbitovy, zdobíme je květinami a zapalujeme svíce. Rád se procházím v tomto časem hřbitovem, který je ozařován těmito malými světélky. Jsou znamením: Nezapomněli jsme, počítáme s vámi! Jsou symbolem naděje, našich vzájemných vazeb a lásky k vám. Naši provázanost s těmi, kteří odešli, ale přesto jsou a budou neodmyslitelně součástí našeho životního příběhu, pěkně vyjádřil básník Jan Skácel ve své básni Mrtví: *Stále jsou naši mrtví s námi a nikdy vlastně nejsme sami...*

Naše návštěvy hřbitovů nejsou jen vzpomínkou věcí minulých. Tím největším, co našim zemřelým můžeme nabídnout je modlitba. Zastavením se u hrobu a především modlitbou vyjadřujeme naši víru ve věčný život. Je to určitý druh solidarity mezi námi, kteří žijeme v tomto světě, s těmi, kteří jsou na věčnosti. Památka věrných zemřelých odkazuje na ty, kteří ještě nedosáhli plné radosti a potřebují se očistit, „dozrát“ k plnému společenství s Bohem.

V dnešní době bývá zvykem za zemřelé držet minutu ticha. Tím se vzdává čest a úcta zesnulým. My, křesťané, máme ovšem nástroj, kterým na mrtvé pouze nevzpomínáme, ale pomáháme jim. Naši modlitbou jim vyprošujeme věčný život nejen o „Dušičkách“, ale během celého roku.

o. Josef.

MODLITBA ZA ZEMŘELÉ

Existuje dlouhá křesťanská tradice modliteb za zemřelé. O důležitosti lásky a odpuštění zemřelým skrze modlitbu učí mnoho církevních otců, jako například Tertulián, Ambrož, Augustin, Řehoř Naziánský, Řehoř Veliký i Martin Luther. Důraz, jaký kladou na prosby za mrtvé, aby získali odpuštění a vzkříšený život, odráží postoje Židů ve 2. století před Kristem, kteří chválili Judu Makabejského za modlitbu za své mrtvé vojáky.

Náš milující Bůh nás tolik chce spasit, že poslal svého Syna, aby za nás zemřel na usmíření našich hříchů, a říká nám, že ani smrt nás nemůže odloučit od jeho lásky (Řím 8,38-39). I když se k němu otočíme zády, jeho láska a milosrdenství potvrzují navěky (1 Kor 13). Můžeme si navzájem pomáhat, protože skrze křest jsme všichni údy Kristova těla.

Nový zákon, napsaný prvními křesťany, byl základem učení pro následovníky apoštolů. Víme, že ti, kteří byli časově nejbližší událostem Nového zákona, se za zemřelé modlili. Během pronásledování se ukrývali v katakombách, kde své mrtvé pohřbívali a na jejich hroby vytesali prosby o modlitbu. Například na jednom náhrobním kameni v katakombách (nyní v Lateránském muzeu v Římě) manžel prohlašuje, že nechal zasadit nápis pro svou milovanou ženu Luciferu, v němž žádá „aby se všichni bratři, kteří jej čtou, za ní pomodlili, aby dospěla k Bohu.“

Křesťané si tedy již v prvním století byli vědomi, že na nich leží povinnost neopouštět své zemřelé, ale nadále jim pomáhat ve směřování k Bohu. Slavili eucharistickou oběť na náhrobcích svých mučedníků a o výročních slavnostech se modlili za „méně důležité zemřelé“, pohřbené kolem nich. Církevní otcové (na Východě Jan Zlatoústý a na Západě Cyprián) předpokládali, že tato praxe vychází z učení apoštolů.

Svatá Terezie z Avily a sv. farář Arský jsou uctíváni pro svou vytrvalost v modlitbách za duše v očistci (tedy ve stavu očišťování); Sv. farář Arský vysvětluje: „Musíme se za ně mnoho modlit, aby se oni mohli mnoho modlit za nás.“

(Upraveno podle knihy Dr. Kenneth McAll: Udravení rodových kořenů).

ZAHRADY ZEMŘELÝCH V ČASE DUŠIČEK

Hřbitovy a pohřebiště jsou tajemná místa. Zvláštní je už to, že jsou součástí měst a vesnic či stojí v jejich blízkosti. A přece jsou pevně ohrazena zdí. K čemu ta ochranná zeď a odkud se otevírají brány?

Jsou hřbitovy vězením, kam máme zavřít zemřelé? Jen ať tam pěkně leží a mlčí! Co by to bylo za nesnáz a hrůzu, kdyby se občas přišli na nás podívat, připomenout nám dluhy nebo nám předhodit výčitku? Jen ať tam klidně leží v pokoji. Anebo jsou hřbitovy zahrady zemřelých, kam se uzavřeli ti, kdo odešli ze zmatků, hluků, zápolení a hádek a nechtějí, aby všechen ten rámus života rušil jejich tak těžce dosažený mír?

Jenže právě tak jako hřbitovní zdi obrostou břečťanem a psím vínem a haluze hřbitovních stromů kývají na chodce na chodníku, také život města živých a zahrady zemřelých se stále spojují. Říkáme například, že tam na hřbitovech jsou si lidé

rovni, ale živí a oni sami, dokud žili, vnášejí tam nerovnost. Ta se na povrchu jasně projevuje. Jsou chudé hroby bez obruby a kvetou na nich ustarané macešky. Jsou velké hroby významných a zasloužilých. Obojí pravdivé. A mezi nimi podivně falešně naleštěné hroby bohatců, plné mramoru a zlatých tlachů. Jsou také hroby navštěvované a zapomenuté, což nejednou svědčí o nerovnosti zájmu a lásky. Jsou hroby na předních místech a hroby v ústraní. I na viditelném povrchu hřbitovů panuje ještě nerovnost a rovnost lidí před Bohem je skryta v hlubině.

Hřbitov je místo posvátné a není těžké pochopit proč. Sem se slévají osudy obce. Hřbitov je místo, kde je kondenzována její paměť. Jdeme-li hřbitovem, jako bychom četli kroniku. Ihned se dozvíme, jaká tu kvetla řemesla, že ve městě byla „horní vrstva“, že tudy prošla cholera či nedaleko došlo k bitvě. Poznáme, že tu byli lidé zdraví anebo naopak, že se tu hodně umíralo v mládí, nejspíš na souchotě. Je tu napsáno jak se mísily národy, zda žily v souladu a kdy. Přečteme tu i pokles útěšné

křesťanské naděje a poznáme, kdy nastal nástup bezvěreckého zoufalství nad nesmyslem života.

Z knihy „Dušičková zamyšlení“ od P. Petra Piřhy

CHIARA LUCE BADANO SPOLEČNĚ KE SVATOSTI

V jednom z posledních čísel Poutníku se psalo o připravovaném blahorečení italské dívky Chiary Luce Badano. To proběhlo 25. září v Římě a zúčastnili se ho i mladí lidé z naší země. Na tuto velkou událost cestovali dvěma autobusy, aby ji prožili s více než 25 tisíci účastníky z celého světa. Připojují některé z dojmů.

B. M.

Asi nejvíce mě oslovila radikalita Chiary Luce. Uvědomil jsem si, že často o lásce jenom mluvíme, ale důležitější je dělat konkrétní věci. Ani Chiara Luce nebyla bezchybná, ale pořád se snažila, stále začínala znovu, a to je důležité. Nestačí se spokojit s tím být pouze dobrý. Bůh nám nikdy neřekl: „Budte dobří!“, ale „Budte svatí“, to neznamená nic jiného než být dokonalí v lásce!

P. B.

Toužila jsem prožít proces blahorečení mé vrstevnice přímo na místě v Římě. Jako fotografce se mi naskytla úžasná příležitost pohybovat se při blahorečení i následné oslavě poblíž středu denní. Zakusila jsem velice silnou atmosféru. Během blahorečení jsem v kostele stála v blízkosti rodičů Chiary Luce. Oslovila mě jejich průzračnost a vnitřní pokoj. S vědomím, že tam nejsem jen sama za sebe, jsem je při večerní oslavě šla pozdravit jménem celé naší skupiny. Děkovali a vzkázali, že objímají každého z nás. Během těchto dní jsem získala vnitřní pokoj, že Bůh mi dává sílu na vše a pomáhá mi žít svatě v každém okamžiku, pokud žiji s Ním. Chiara Luce je pro mne příkladem naplněného života.

M. J.

Nechtěla dávat Boha slovy, ale životem. To bych si chtěla odnést do svého života. Děkuji jí, protože mi pomáhá žít.

A.

Její svatost umožnilo i to, že ji prožívala spolu s dalšími – v plné jednotě s rodiči a s mnoha přáteli z Hnutí fokoláre. Blahoslavená Chiara Luce Badano se velmi podobá mnoha mladým a také i mně, a proto jsem si jistá, že svatost v každodenním životě je možná. Teď však znám i tajemství této svatosti: byla žitá společně.

A.

Blahorečení Chiary Luce změnilo můj pohled na život. Vidím, že musím svůj život změnit.

Oslovil mě vztah Chiary Luce s její maminkou. Vedlo mě to k zamyšlení nad mým vztahem s rodiči. Chtěla bych ho zlepšit.

Chiara Luce mě oslovila svým postojem při překonávání těžkostí v životě a svou každodenní láskou k bližním.

Chiara Luce Badano je pro mne novým povzbuzením, že svatosti je možné dosáhnout i v tomto moderním světě.

Chiara Luce je úžasný vzor pro nás mladé. Ukazuje nám, jak žít, protože dnes je těžké najít správnou cestu.

Díky příkladu Chiary Luce jsem se začal dívat na různé situace v životě s úsměvem.

Byla mladá jako my, a tak je teď pro mne snadné se zrcadlit v jejím životě. Nejvíce obdivuji, s jakou jistotou a důvěrou u Boha přijímala těžkosti, s nimiž se setkávala, a nepřestávala milovat...

Chiara Luce je pro mne vzor, který bych chtěla v životě následovat.

P. ALOIS NOVÁK – RODÁK Z PETROVIC

Jak jste si mohli všimnout, vážení čtenáři Poutníka, byl v minulém čísle našeho periodika otištěn článek o pateru Antonínu Kubíčkově, knězi a rodáku z Dolní Čermné. Ten se sice v Čermné nenarodil, ale po přestěhování z Dolních Heřmanic, v naší obci žil od svého mládí. Tímto článkem jsme zahájili seriál článků o kněžích, kteří vzešli z naší farnosti.

P. Alois Novák patří bezesporu k nejvýznačnějším osobnostem blízkých Petrovic, které patří do čermenské farnosti. Narodil se manželům Peregrínu a Kateřině Novákovým dne 9. června 1891 v chalupě na kopci nad nynějším kostelem. Alois Novák vychodil školu v Čermné, poté studoval na gymnáziu v Lanškrouně a posléze v Hradci Králové. Po těchto studiích odjel do Říma, kde studoval teologii. Po třiceti měsících jeho pobytu v Římě vstoupila Itálie do první světové války a všichni čeští studenti se museli vrátit do své vlasti. Pokračoval tedy ve studiu na bohoslovecké fakultě nejprve německé a poté české v Praze. Kněžské svěcení přijal dne 8. července 1917 v katedrále sv. Víta v Praze. Týden nato sloužil svoji první primiční mši sv. v rodných Petrovicích v kostele sv. Františka Xaverského.

Jako kaplan a poté i jako kněz působil na různých místech královéhradecké diecéze: v Poličce, Pěčině, Stěžerech a nakonec s osobním titulem „děkan“ sloužil farnosti v Nasavrkách v Železných horách.

Během svého života byl velmi činný v různých náboženských spolcích. Hojně se věnoval i literární práci. V době svého studia teologie v Římě napsal několik sbírek básní. Nejvíce však literárně působil za své duchovní služby v Poličce. Tehdy napsal 6 vlastních divadelních her, na 20 cizích tématach zdramatizoval a upravil pro jeviště. Napsal 4 romány, 20 povídek, 25 humoresek, na 40 črt a podčárníků (literárních odborných poznámek), sepisoval písně, tvořil zábavné programy a kuplety. Mnoho práce věnoval též více než 50 homiliím a také básním. O obci Petrovice a některých jejích občanech, které znal, napsal román „Pod křížem“.

Byl také nadšeným ovocnářem a sadařem. Svými články přispíval do různých ovocnářských, mysliveckých a jiných odborných časopisů a novin. Další jeho zálibou bylo cestování. Navštívil různá poutní místa ve Francii, Rakousku a v Itálii. Kázal také v polském Krakově a v českém kostele na Rannweg ve Vídni.

P. Alois Novák po vyčerpávající duchovní službě a literární práci zemřel na faře v Nasavrkách dne 5. dubna 1968 ve věku 77 let. Pochován byl po boku svých rodičů na hřbitově v Petrovicích po pravé straně vchodu do kostela.

Převzato z brožury „Petrovice“ od Josefa Marka ml.

MÍSTO, KTERÉ OSLOVÍ

Znáte to, obvykle máme pocit, že staré věci dávno zavanul duch času,...ale občas přijdou chvíle, kdy dojde k něčemu zvláštnímu – přítomnost se spojí s minulostí tak silně, že v naší duši zazní mohutný chorál obdivu, vděčnosti, symbiózy, úžasu nad tím, co bylo, ale současně je a přetrvává...tak tento pocit se nás zmocnil v jednom malém, zdánlivě nenápadném kostelíčku na středním Slovensku nedaleko Ružomberku.

Na odlehleém místě, neoznačen, bez upoutávek a pořádného značení, obklopen jen několika stromy a hřbitovními zdmi, uprostřed polí před vesnicí Ludrová, stojí ranně gotický kostel Všech svatých z 13. století se vzácnými freskami. Je obdivuhodné, jak dlouho již stojí, protože nemá žádné základy. Jeho svatyni zdobí fresky z 15. století, které zobrazují celý Kristův život. Tento kristologický cyklus je nejrozsáhlejším cyklem na Slovensku. Některé události ze života pána Ježíše jsou netradičně pojaté, např. na fresce zobrazující poslední večeři se nachází dvě postavy Ježíše, jeden myjící nohy učeníkům,

druhý stolující v čele. Někdy se na freskách objevuje motiv malé černé postavy, různě se pochechtávající pokořením, které Ježíš zažívá. Také je tady jeden neobvyklý motiv - Jidášovo ukončení života.

Návštěvníka zarazí i architektonické zvláštnosti – např. uprostřed křížové klenby ve svatyni je Kristův portrét jako nosný prvek celé stavby, na horních zdech kopule jsou symboly alfy- Krále a omegy – Ježíše s Marií, dokonale je promyšlená a přepracovaná poloha oken, tak, aby ranní světlo při jarním slunovratu a také při letním dni rovnodennosti dopadalo na nejdůležitější momenty na freskách. Zdánlivě paradoxně jsou zdi svatyně výrazně nerovné.

„Tie steny sú zámerne také krivé, nie pre to, že by ich vtedy nevedeli postaviť rovné, ale aby mal kostol lepšiu akustiku“, vysvětloval nám Jozef Vandák, zaměstnanec Liptovského muzea a současně správce kostela. Propracovanost a hloubku mnoha motivů a detailů, o kterých nám tento zasvěcený a kostelu zcela oddaný pán několik hodin vykládal je těžko vložit do slov.

Je to prostě místo, které osloví, vepíše vám přímo do srdce tušení Božího doteku a podkryje mistrovské dílo našich předků mnohorožměně oslavující Boží velikost, moudrost a jeho úžasné volání člověka k sobě.

B. D.

AHOJ DĚTI!

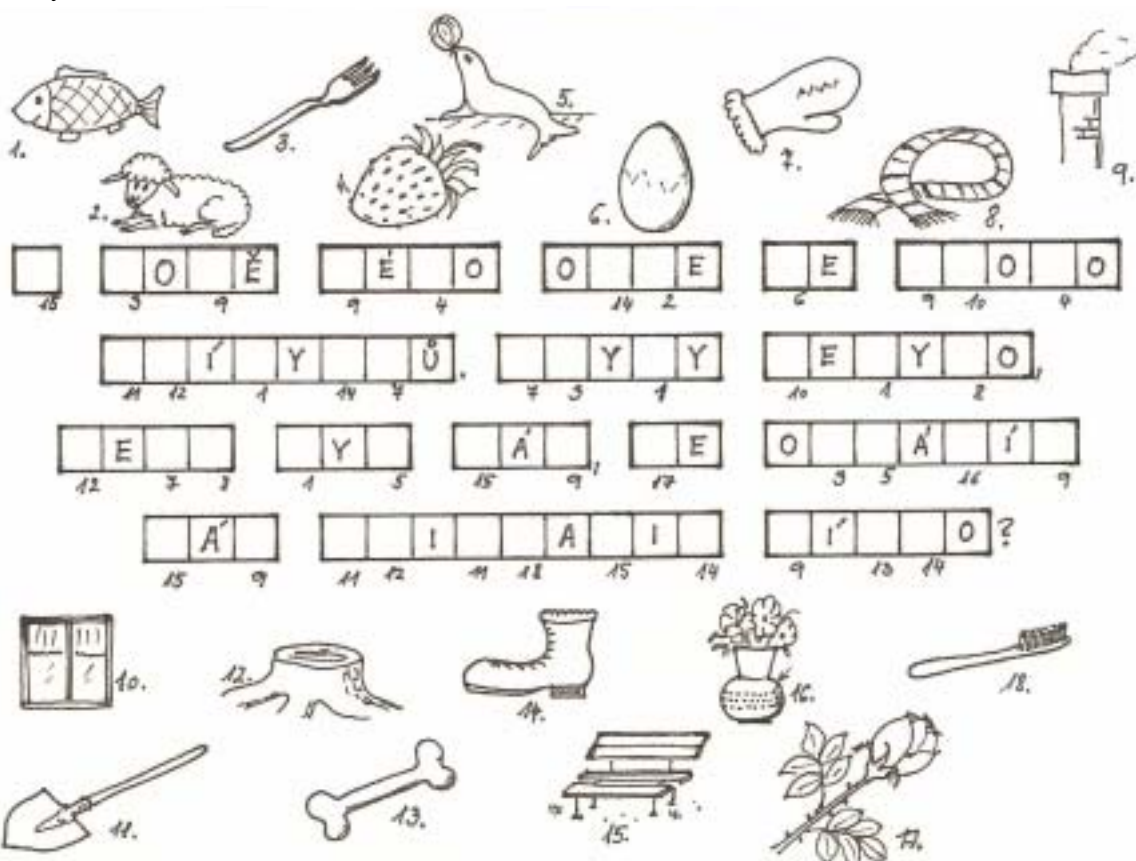

Pokaždé, když se modlíme modlitbu VĚŘÍM V BOHA, vyznáváme svou víru ve vzkříšení a věčný život. Věříme, že Pán Ježíš vstal z mrtvých a žije navěky. Stejně tak, že budou s Ním po své smrti žít navěky i všichni, kdo v Něho věří. Věříme, že v nebi již přebývá spolu s anděly společenství svatých. Právě zítra slavíme svátek Všech svatých. Ti přijímají naše prosby a modlitby a prosí za nás.

Také věříme, že i naši blízcí, kteří již zemřeli, vstupují do věčného života. Jejich památku si připomínáme hned následující den po Svátku Všech svatých, tedy 2. listopadu. Říkáme tomu Dušičky a určitě by každý z vás věděl, co všechno k nim patří. Návštěva hřbitova a vzpomínka na zemřelé, upravené hroby s květinami, věnci a rozsvícenými svíčkami, ale hlavně nejdůležitější věc – modlitba.

Tyto dva svátky mají pro nás velký význam, dodávají naději. Tak jako ji dodával apoštolům Pán Ježíš, když je připravoval na svůj odchod k Otci a povzbuzoval je ve víře.

Když do prázdných políček doplníte vždy třetí písmeno obrázku, který je označen daným číslem, dozvíte se, jakými slovy Ježíš těší apoštolů (Jan 14,1-3).

„Ať se vaše srdce nechvěje! Věříte v Boha, věřte i ve mne. ...Tajenka...

A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.“

(Otazníček)

Pro starší:

Koš s perlou

V rybářské chatrči žil mladý rybář. Jednou v noci se mu zdál podivný sen. Stál před ním stařec a podával mu košík. S laskavým výrazem v očích ukazoval na perlu, která ležela na jeho dně. Poradil ještě rybářovi, aby košík nezapomínal prát v čisté vodě, aby perla mohla odrážet světlo a rozdávat tak radost. Než stačil rybář cokoliv říci, stařec zmizel. Ještě větší překvapení čekalo na rybáře po probuzení. Na stole stál koš. Rybář hned vyskočil, otevřel víko a spatřil na dně koše perlu... Rychle se snažil vzpomenout na starcova slova, jak se má o košík starat. A nějaký čas se mu to i dobře dařilo. Košík zářil čistotou a perla v něm odrážela paprsky slunce, takže to vypadalo jako by v něm bylo světlo. V chatrči bydlela radost.

Po čase ale začal rybář na košík zapomínat. Stávalo se, že koš zůstal venku a sedal na něj prach, pak spadlo pár kapek a zase pářilo slunce. Pomalu se v něm usazovala špína a uvnitř začalo ubývat světla. Jednou se dokonce stalo, že košík v závanu větru spadl na zem a zakulil se do řídkého bláta. To jej celý obalilo a úplně uzavřelo, takže uvnitř najednou byla tma.

Rybář se poslední dobou necítil zrovna dobře. Jeho nálada byla špatná, skleslost a smutek jako by měly hlavní slovo. Uvažoval, čím to je. Cítil, že něco postrádá. Nemohl si však vzpomenout. Pak mu ale bleskla hlavou myšlenka na koš. Začal ho hledat. Trvalo to dlouho a zpočátku vše vypadalo beznadějně. Nakonec ale přece jen košík objevil v nedalekém rákosí. Celý zablácený, těžký a páchnoucí. Rychle ho zvedl a spěchal k chatrči. Hned se pustil do čištění a odstraňování zaschlého bahna. Šlo to velmi těžko a pomalu. Ale přece jen po usilovné práci koš zase zářil čistotou, do chatrče znovu vstoupila radost a na rybářově tváři se usadil spokojený úsměv...

Co nám chce příběh o košíku sdělit? Není náhodou ten koš jako naše svědomí? Dbáme o jeho čistotu, nenecháváme ho umazané všemožnými vinami a nezapomínáme na jeho pravidelnou „očistu“?

Odpouštět sám sobě a hlavně bližním, nechat ten svůj košík propláchnout silným proudem odpuštění... Není to vždy lehké a mockrát svádíme sami se sebou náročný boj!!

Kdo se nevzdá a vyhraje, je odměněn prožitkem opravdové radosti z odpuštění, ať už odpustí on nebo je odpuštěno jemu. Možná stojí za úvahy téma odpuštění právě v těchto dnech, kdy slavíme svátek Všech svatých a Dušičky. A nejen to. Listopadem končíme také celý liturgický rok, a tak by možná stálo za to ten svůj „košík“ důkladně proprat a do nového liturgického roku vstoupit čistě.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka: Na cestě bludištěm jste měly najít větu: *Panna Maria nás provází na cestě.*

PODZIM VYDÁVÁ SVÉ PLODY

Země vydala svou úrodu, Bůh, náš Bůh, nám požehnal. (Žalm 67, 7)

Výstava ovoce a zeleniny. Je to krásná přehlídka plodů přírody, práce lidských rukou a požehnání všemohoucího Stvořitele. Bůh dává slunci vycházet a svítit, mrakům dává sesílat na zem vláhu na všechno, co roste a sílí, zemi dal úrodnou půdu. Člověku dal sílu zúrodnovat zemi a využívat plody své práce ve svůj prospěch a k užítku bližních. Bůh dal dar jader, semen a hlíz, aby se obnovovalo rostlinstvo a s každým jarem vzkročil nový život.

Vše dokazuje věčnou péči a lásku Tvůrce – Hospodáře. Vše vzešlé ve své podstatě ze stejného základu: slunce, voda, vzduch, země, člověk a nade vším Bůh. A přece tak rozmanité a účelné. Vše živé a rostoucí zpívá chválu Hospodinu svou existencí barev, tvarů, chuti, vůně a velikosti. Bůh každým plodem žehná práci člověka, kterému dal zemi do užívání. Tobě patří Hospodine naše chvála a dík za plody, jež vydává podzim!

js.

V LISTOPADU JE MOŽNÉ ZÍSKAT PLNOMOCNÉ ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI.

ZEPTALA JSEM SE PROTO NĚKTERÝCH Z VÁS JAK VIDÍTE OČISTEC:

1. Pro mne je očistec něco strašného. I když se říká, že Bůh je milosrdný a milostivý.
2. Když přemýšlím o očistci, pak se mi vybaví obraz, ve kterém vidím postavy se vztaženýma rukama, prosícími o pomoc.
3. Já si myslím, že očistec prožíváme tady na zemi.
4. Očistec je něco jako čekárna. Těšíme se, až se dostatečně očistíme a budeme pozváni k Bohu. Nejhorší je, že nic neuspějeme, nemůžeme to nijak ovlivnit. Pomohou nám jen modlitby a mše svaté od lidí, kteří ještě žijí.

5. Myslím, že do očistce by měli přijít lidé, kteří jsou tak na půl mezi dobrem a zlem. Spíše ti horší, aby se mohli polepšit.

6. Já si myslím, že až zemřeme, bude naše duše žít dál. Očistec pro ni bude to, že již ví více a nemůže to svým blízkým říct. Také bude jasně vnímat, jaké chyby a utrpení způsobila. To jak kvůli nim ostatní popř. trpí.

OČISTEC OČIMA SVATÝCH

1. Muka v očistci jsou podle názoru vynikajících teologů horší než trápení na zemi. Sv. Augustin říká, že oheň očistcový je horší a palčivější než kterýkoli trest pozemský, rovněž tvrdí, že očistcové tresty jsou větší než muka mučedníků.

2. Sv. Pavel říká: *"Lidem je určeno, že musí jednou umřít, a pak nastane soud"* (žid9,27). Tento soud se nazývá tajný nebo soukromý, poněvadž je tu souzen každý sám, na rozdíl od soudu veřejného nebo obecného, který se bude konat v den poslední, kdy se všichni lidé musejí ukázat před soudným stolcem Božím. Ortel vyřčený při soukromém soudu se ihned vykoná. Církev svatá učí, že duše lidí, kteří se po křtu sv. nedopustili hříchu, anebo, kteří sice hřešili, ale za své hříchy již na zemi učinili zadost, přicházejí ihned do nebe. Ti pak, kteří zemřeli ve smrtelném hříchu, jsou odsouzeni na věky do pekla, neboť nic nečistého nevejde do nebe. Duše těch, kteří zemřeli sice bez smrtelného hříchu, avšak hříchy své ještě zcela neodpykali, přijdou na čas do očistce, kde se očišťují.

Sv. ŠIMON KANANEJSKÝ
Apoštol, zmiňován též jako Šimon Horlivec (Mt 10, 4); pocházel z města Kána, byl synem Alefeovým a Marie Kleofášovy. Jako Zélotés je označován proto, že byl považován za příslušníka strany Zélotů (bojovná skupina v židovství, která usilovala o osvobození země). Někdy ztotožňován se Šimonem – bratrem Páně, jeruzalémským biskupem Šimonem, s ženichem na svatbě v Káně Galilejské nebo s Natanaelem. Podrobnější informace o jeho životě postrádáme. Podle legend působil na misiích společně s Judou Tadeášem v Persii a sám dokonce v Británii. Jako důkaz moci Boží měl zničit pohanskou modlu a vyhnat demony. Zemřel mučednickou smrtí v Persii, byl sťat mečem, podle Zlaté legendy byl rozříznut pilou či ukřižován. Šimon je považován za patrona vzdělanců. Cyklus jeho života se objevuje např. na vitrajích v katedrále v Chartres.

Zobrazován je společně s apoštolem Judou Tadeášem, v ruce drží knihu, meč, kopí, nejčastěji však pilu.

Neváhejme a modleme se za duše v očistci, možná jednou budeme sami vděční, když nám někdo takovouto službu prokáže.

POZVÁNÍ NA SETKÁNÍ "MODLITEB MATEK"

O "Modlitbách matek" jsem nejprve slyšela na Proglasu, a protože jsem matkou, zbystrila jsem pozornost, ale to bylo vše. Po určité době jsem se mohla těchto modliteb zúčastnit ve skupince, kde se scházejí maminky z Letohradu, oslovilo mě to, ale pravidelně tam dojíždět nebylo možné. Postupně ve mně uzrála touha, abychom se mohly scházet u nás ve Verměřovicích.

V únoru jsem se modlila za to, aby mi Pán ukázal, zdali máme skupinku založit u nás. Jaké bylo moje překvapení, když v březnu po "náhodném" rozhovoru s otcem Josefem přišlo k tomu povzbuzení a s maminkou Beatou jsme se domluvily, že se na tento úmysl modlila již v říjnu. Pak už zbýval jen krůček, přidaly se další 4 maminky a po Velikonocích jsme se začaly pravidelně po 14 dnech scházet k modlitbě. Cítíme, jak je to veliké a úžasné, když můžeme ve společné modlitbě složit všechny naše starosti i radosti na Pána.

Hnutí "Modlitby matek" existuje ve světě již 15 let. Abychom tuto skutečnost oslavily, děkovaly Pánu i za naše skupinky a mohly pozvat také ostatní věřící, domluvily jsme se s maminkami z Letohradu, že uspořádáme společné setkání, na kterém poprosíme otce Josefa o požehnání.

TÍMTO VÁS VŠECHNY SRDEČNĚ ZVEME NA TOTO SETKÁNÍ, KTERÉ SE USKUTEČNÍ 4. LISTOPADU 2010 V 18.45 HODIN PO VEČERNÍ MŠI SVATÉ V KOSTELE VE VERMĚŘOVICÍCH.

za maminky Marie Moravcová

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Ne 14. 11. – 19.00 hod.	„Aby bylo jasno“ – divadelní komedie – hrají: Jan Rosák, Veronika Nová.... Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Po - Pá 15. 11. - 19. 11. 17.00 hod.	Dětský filmový festival - Honza málem králem - O loupežnickém synku Cipískovi - Kung Fu Panda - O hajném Robotkovi a jelenu Větrníkovi - O statečném kováři Sál kina v Jablonném nad Orlicí
So 27. 11. – 19.00 hod.	Vánoční koncert – CORALE Vamberk Sál Kina v Jablonném nad Orlicí
Po - Út 28. 11. - 29. 11. 15.30 – 19.00 hod.	Vánoční jarmark – součástí je živý betlém Základní škola v Jablonném nad Orlicí
Pá 3. 12. – 19.00 hod.	Vánoční koncert – Lenka Filipová Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 10. 12. – 18.00 hod.	Vánoční koncert – instrumentální skupina GEMMA Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 17. 12. - .16.30 hod.	Vánoční koncert – žáci ZUŠ Jablonné nad Orlicí Sál kina v Jablonném nad Orlicí

HUMOR JE KOŘENÍM ŽIVOTA

„Mami, je pravda, že po smrti se proměníme v prach?“, ptá se malý synek.

„Ano, zlatíčko.“

„Tak to za naší skříní už muselo zemřít hodně lidí!“

Kaplan přišel za panem farářem a povídá: „Ta dvojice, která dnes přišla požádat o sňatek, se mně nějak nezdá. Nevěstě je dvacet a ženichovi přes šedesát. To je veliký rozdíl! Už taky špatně slyší.“

„No, jestli je ženich hluchý, tak by to manželství mohlo vydržet a být šťastné“, míní farář.

Před vynesením rozsudku soudu dostal obviněný poslední slovo. „Bůh je mi svědkem, že jsem to neukradl!“
„Pozdě!“, odpověděl soudce. „Výslech svědků byl už ukončen.“

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:

V listopadu 2010 oslaví:

91 let	paní Božena Moravcová	z Verměřovic	65 let	paní Věra Tošovská	z Dolní Čermné
90 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné	60 let	pan Josef Málek	z Horní Čermné
90 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic	60 let	pan Miroslav Doležal	z Petrovic
86 let	paní Marie Hrdinová	z Verměřovic	55 let	paní Eva Dostálková	z Dolní Čermné
81 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné	55 let	pan Jiří Vávra	z Dolní Čermné
79 let	pan Josef Novák	z Petrovic	55 let	pan Pavel Křivohlávek	z Dolní Čermné
75 let	pan Emil Kohl	z Jakubovic	50 let	pan Jaroslav Mikula	z Dolní Čermné
73 let	pan Václav Čada	z Verměřovic	50 let	paní Vladimíra Dvořáková	z Dolní Čermné
65 let	paní Miluše Výprachtická	z Verměřovic			

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se Božími dětmi:

v Dolní Čermné	2. 10. 2010	Jan Veselý	z Olomouce
v Dolní Čermné	2. 10. 2010	Jakub Veselý	z Olomouce
ve Verměřovicích	16. 10. 2010	Beata Feltlová	z Verměřovic
v Petrovicích	23. 10. 2010	Karolína Benešová	z Petrovic

Rodičům Jan, Jakuba, Beaty a Karolíny rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu všech jejich dětí.

Církevní sňatek uzavřeli:

na Mariánské Hoře 30. 10. 2010 Hana Moravcová z Dolní Čermné a Josef Kot z Prahy
Novomanželům Kotovým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží ochranu a požehnání do jejich společného života.

Křesťansky jsme se rozloučili:

ve Verměřovicích	24. 9. 2010	s paní Růženu Feltlovou	z Verměřovic
v Dolní Čermné	29. 9. 2010	s panem Stanislavem Filipem	z Dolní Čermné
ve Verměřovicích	19. 10. 2010	s paní Annou Markovou	z Verměřovic

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelého budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2010			
Po 1. 11.	Všichni svatí	18.00	Filipovi 67
Ne 7. 11.	32. neděle v mezidobí	7.30	Režný 403
		10.00	Macháčkovi 242
Ne 14. 11.	33. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákoví 406
		10.30	Hejlovi 232
Ne 21. 11.	Kristus král, 34. neděle v mezidobí	7.30	p. Motlová 11
Ne 28. 11.	1. neděle adventní	7.30	Kunertovi 12
		10.30	Faltusovi 356

Prosinec 2010			
Ne 5. 12.	2. neděle adventní	7.30	p. Venclová 402
		10.30	Vyhnálkovi 351
Ne 12. 12.	3. neděle adventní	7.30	Vackovi 197
		10.30	Jansovi 7
Ne 19. 12.	4. neděle adventní	7.30	Bednářovi 302
So 25. 12.	Narození Páně	10.30	p. Krátký 73
Ne 26. 12.	Sv. Štěpána	7.30	Kunertovi 300
		10.30	Adamcovi 18

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

31. neděle v mezidobí
31. října 2010
44. týden / 2010

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

- 1. listopadu - pondělí**   **SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
16.30 v Petrovicích na hřbitově Dušičková pobožnost a po ní
mše svatá v Petrovicích - za Josefa Majvalda, manželku a oboje rodiče
18.00 Dolní Čermná - za farníky
- 2. listopadu - úterý**   **VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
16.15 ve Verměřovicích na hřbitově Dušičková pobožnost a po ní
mše svatá ve Verměřovicích - za Karla Faltuse, manželku a sourozence
18.00 Dolní Čermná - na úmysl Svatého otce
po mši svaté Dušičková pobožnost na hřbitově v Dolní Čermné
- 3. listopadu - středa**   **31. týdne v mezidobí**
18.00 Dolní Čermná - za Rudolfa a Alžbětu Formánkovy
- 4. listopadu - čtvrtek**   **sv. Karla Boromejského, biskupa**
7.30 Dolní Čermná - za všechny věrné zemřelé
18.00 Verměřovice - na úmysl dárce
- 5. listopadu - pátek**   **první pátek v měsíci, zasvěcený úctě Nejsvětějšího srdce Ježíšova**
19.00 Dolní Čermná - na dobrý úmysl
- 6. listopadu - sobota**   **první sobota v měsíci, zasvěcená úctě Neposkvrněného srdce Panny Marie**
7.30 Dolní Čermná - na úmysl dárce
17.00 Petrovice - za Karla Vašátka, rodiče, bratra a tetu
18.30 Verměřovice - za manžele Sedlákovy

7. listopadu - neděle – 32. v liturgickém mezidobí

V naší farnosti slavíme Výroční den posvěcení farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu farního kostela sv. Jiří v Dolní Čermné.

- Dolní Čermná - 7.30 h. - za Elišku Cejnarovou, rodiče a sourozence
Dolní Čermná - 10.00 h. - za všechny dobrodince farního kostela v Dolní Čermné
Dolní Čermná - 15.00 h. - zpívané latinské nešpory

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele: ve středu od 17.00 - do 17.55 h., ve čtvrtek od 7.00 - do 7.25 h., v pátek od 17.00 h. - do 18.50 h.,
v sobotu od 7.00 - do 7.25 h. a v neděli od 7.00 - do 7.25 h. a od 9.30 - do 9.55 h.

Ve Verměřovicích ve čtvrtek od 16.00 h. - do 17.55 h.

AKCE VE FARNOSTI:

akce	den	datum	hodina	místo
Dětské klubíčko	středa	3. 11.	8.30 h.	fara Dolní Čermná
náboženství pro středoškoláky	středa	3. 11.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
zkouška zpěvu na mše svaté pro děti	čtvrtek	4. 11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
pravidelná návštěva starších a nemocných farníků před prvním pátkem	středa	3. 11.	dopoledne	Verměřovice
	čtvrtek	4. 11.	dopoledne	Dolní Čermná
	pátek	5. 11.	dopoledne	Dolní Čermná, Petrovice
farní knihovna	pátek	5. 11.	16.00 – 17.00 h.	fara Dolní Čermná
výstav Nejsvětější svátosti oltární	pátek	5. 11.	17.00 – 18.50 h.	kostel Dolní Čermná
společná adorace	pátek	5. 11.	po mši svaté	kostel Dolní Čermná

POUTNÍK, LISTOPAD 2010

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 14. listopadu 2010, Poutník vyjde 28. listopadu 2010

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: T. Bednář, T. Macháček, P. Židek, V. Severinová, J. Adamec

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.